TARYBOS REKOMENDACIJA

2017 m. liepos 11 d.

dėl 2017 m. Vokietijos nacionalinės reformų programos su Tarybos nuomone dėl 2017 m. Vokietijos stabilumo programos

(2017/C 261/05)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 121 straipsnio 2 dalį ir 148 straipsnio 4 dalį,

atsižvelgdama į 1997 m. liepos 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1466/97 dėl biudžeto būklės priežiūros stiprinimo ir ekonominės politikos priežiūros bei koordinavimo ([1]), ypač į jo 5 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į 2011 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1176/2011 dėl makroekonominių disbalansų prevencijos ir naikinimo ([2]), ypač į jo 6 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos rekomendaciją,

atsižvelgdama į Europos Parlamento rezoliucijas,

atsižvelgdama į Europos Vadovų Tarybos išvadas,

atsižvelgdama į Užimtumo komiteto nuomonę,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir finansų komiteto nuomonę,

atsižvelgdama į Socialinės apsaugos komiteto nuomonę,

atsižvelgdama į Ekonominės politikos komiteto nuomonę,

kadangi:

(1) 2016 m. lapkričio 16 d. Komisija priėmė metinę augimo apžvalgą, kuria pradedamas 2017 m. Europos ekonominės politikos koordinavimo semestras. 2017 m. kovo 9–10 d. Europos Vadovų Taryba patvirtino metinėje augimo apžvalgoje nustatytus prioritetus. 2016 m. lapkričio 16 d. Komisija pagal Reglamentą (ES) Nr. 1176/2011 priėmė įspėjimo mechanizmo ataskaitą, kurioje Vokietija nurodyta kaip viena iš valstybių narių, dėl kurių reikės parengti nuodugnią apžvalgą. Tą pačią dieną Komisija taip pat priėmė rekomendaciją dėl Tarybos rekomendacijos dėl euro zonos ekonominės politikos; 2017 m. kovo 9–10 d. tą rekomendaciją Europos Vadovų Taryba patvirtino. 2017 m. kovo 21 d. Taryba priėmė rekomendaciją dėl euro zonos ekonominės politikos (toliau – euro zonai skirta rekomendacija) ([3]);

(2) kaip valstybė narė, kurios valiuta yra euro, atsižvelgdama į glaudžias ekonominės ir pinigų sąjungos šalių ekonomikos sąsajas, Vokietija turėtų užtikrinti, kad euro zonai skirta rekomendacija būtų visiškai ir laiku įgyvendinta, kaip nurodyta toliau išdėstytose 1 ir 2 rekomendacijose;

(3) 2017 m. Vokietijos ataskaita buvo paskelbta 2017 m. vasario 22 d. Joje įvertinta Vokietijos pažanga, padaryta įgyvendinant 2016 m. liepos 12 d. Tarybos priimtas šaliai skirtas rekomendacijas, veiksmai, kurių Vokietija ėmėsi atsižvelgdama į ankstesniais metais priimtas šaliai skirtas rekomendacijas, ir Vokietijos pažanga siekiant nacionalinių tikslų pagal strategiją „Europa 2020“. Į ją įtraukti ir nuodugnios apžvalgos pagal Reglamento (ES) Nr. 1176/2011 5 straipsnį rezultatai, kurie taip pat buvo paskelbti 2017 m. vasario 22 d. Remdamasi savo analize, Komisija padarė išvadą, kad Vokietijoje yra susidarę makroekonominiai disbalansai. Visų pirma, vis dar didelis einamosios sąskaitos

([1]) OL L 209, 1997 8 2, p. 1.
([2]) OL L 306, 2011 11 23, p. 25.
([3]) OL C 92, 2017 3 24, p. 1.

perteklius svarbus tarpvalstybiniu mastu ir kartu su tvirta labai konkurencingos pramonės integracija ir veiklos rezultatais tarptautinio darbo pasidalijimo sistemoje atspindi pernelyg dideles santaupas ir vangias investicijas tiek privačiajame, tiek viešajame sektoriuose. Einamosios sąskaitos perteklius 2015 m. dar padidėjo, 2016 m. išliko beveik nepakitęs ir numatoma, kad išliks didelis. Pertekliaus klausimo sprendimas gali turėti poveikio likusios euro zonos ir Sąjungos perbalansavimo perspektyvoms, nes dinamiškesnė vidaus paklausa Vokietijoje gali palengvinti finansinio įsiskolinimo mažinimo poreikio tenkinimą labai įsiskolinusiose valstybėse narėse. Nepaisant žemų palūkanų normų, kurios sudaro palankias finansavimo sąlygas, verslo investicijos, išreikštos BVP dalimi, vis dar yra vangios. Nors privatus vartojimas toliau atsigauna, namų ūkių santaupos pasiekė rekordinį lygį Sąjungoje. Itin svarbu imtis veiksmų, kad būtų sumažinta neigiamų padarinių Vokietijos ekonomikai ir, atsižvelgiant į šalies ekonomikos dydį bei tarpvalstybinę svarbą, visai ekonominei ir pinigų sąjungai rizika;

(4) 2017 m. stabilumo programą Vokietija pateikė 2017 m. balandžio 13 d., o 2017 m. nacionalinę reformų programą – 2017 m. balandžio 28 d. Siekiant atsižvelgti į jų tarpusavio sąsajas, abi programos vertintos vienu metu;

(5) į atitinkamas konkrečioms šalims skirtas rekomendacijas atsižvelgta sudarant 2014–2020 m. Europos struktūrinių ir investicijų fondų (toliau – ESI fondai) programas. Kaip numatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1303/2013 ([1]) 23 straipsnyje, Komisija, jei tai būtina siekiant remti atitinkamų Tarybos rekomendacijų įgyvendinimą, gali paprašyti valstybės narės peržiūrėti savo partnerystės sutartį ir susijusias programas bei pasiūlyti jų pakeitimų. Kaip naudotųsi šia nuostata, Komisija išsamiau nurodė Priemonių, kuriomis ESI fondų veiksmingumas siejamas su patikimu ekonomikos valdymu, taikymo gairėse;

(6) šiuo metu Vokietijai taikoma Stabilumo ir augimo pakto prevencinė dalis ir skolos taisyklė. 2017 m. stabilumo programoje Vyriausybė numato 2017–2021 m. pasiekti ¼–½ % BVP biudžeto perteklių. Vidutinės trukmės biudžeto tikslo, t. y. 0,5 % BVP struktūrinio deficito, ir toliau bus laikomasi su atsarga visą programos laikotarpį. Stabilumo programoje numatoma, kad valdžios sektoriaus bendrosios skolos santykis su BVP laipsniškai mažės ir 2021 m. sudarys 57 %. Makroekonominis scenarijus, kuriuo grindžiamos šios biudžeto projekcijos ir kurio nepatvirtino nepriklausoma įstaiga, yra tikėtinas;

(7) remiantis Komisijos 2017 m. pavasario prognoze, numatoma, kad struktūrinis balansas 2017 m. pasieks 0,6 % BVP perteklių, o 2018 m. – 0,3 % BVP, taigi viršys vidutinės trukmės biudžeto tikslą. Prognozuojama, kad valdžios sektoriaus bendroji skola toliau užtikrintai darysis vis mažesnė, nei reikalaujama pagal skolos taisyklę. Apskritai Taryba mano, kad Vokietija 2017 m. ir 2018 m. turėtų atitikti Stabilumo ir augimo pakto nuostatas. Be to, dar yra galimybių paremti vidaus paklausą: pasitelkti fiskalinę politiką, visų pirma siekiant, kad investicijos nuolat didėtų, ir sudaryti sąlygas realiajam darbo užmokesčiui sparčiau augti;

(8) viešosios investicijos, išreikštos BVP dalimi, iš esmės liko nepakitusios ir yra mažesnės už euro zonos vidurkį. Susikaupusio viešųjų investicijų trūkumo problema išlieka, ypač savivaldybių lygmeniu, kur grynosios investicijos 2016 m. išliko neigiamos. Taip yra nepaisant priemonių, kurių imtasi per pastaruosius kelerius metus, ir 2015 m. bei 2016 m. labai padidėjusių viešųjų investicijų valdžios sektoriaus lygmeniu. 2016 m. imtasi papildomų priemonių, kurios turėtų padidinti viešųjų investicijų mastą, įskaitant federalinių žemių ir savivaldybių lygmenimis. Tai apima federalinių fiskalinių santykių reformą, kuri, ją patvirtinus, įsigalios 2020 m. Be to, konsultavimo investicijų į infrastruktūrą planavimo klausimais paslaugų teikimo išplėtimas, kad jos būtų teikiamos ir savivaldybėms, turėtų pagerinti jų atliekamą investicijų į infrastruktūrą planavimą ir įgyvendinimą. Tai ypač aktualu, nes investicijų į infrastruktūrą projektai federalinėse žemėse ir savivaldybėse vykdomi tik nedideliu mastu ir jiems daro poveikį pajėgumų ir planavimo apribojimai. Palanki biudžeto būklė iš esmės rodo, kad yra fiskalinio manevravimo galimybių, pavyzdžiui, suteikti papildomų lėšų, kurios leistų padidinti viešąsias investicijas visais valdžios lygmenimis;

([1]) 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1303/2013, kuriuo nustatomos Europos regioninės plėtros fondui, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondui, Europos žemės ūkio fondui kaimo plėtrai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondui bendros nuostatos ir Europos regioninės plėtros fondui, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondui ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondui taikytinos bendrosios nuostatos ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 (OL L 347, 2013 12 20, p. 320).

(9) apskritai viešosios ir privačiosios švietimo ir mokslinių tyrimų srities išlaidos pastaraisiais metais buvo gana stabilios, palyginti su BVP, tačiau švietimo srityje jos tebėra mažesnės už Sąjungos vidurkį. Bendros išlaidos švietimui ir moksliniams tyrimams 2015 m. sudarė 9,1 % ir nesiekė 10 % BVP nacionalinio tikslo. Papildomos investicijos į švietimą, mokslinius tyrimus ir inovacijas yra labai svarbios būsimai Vokietijos ekonominei sėkmei, visų pirma veiksmingai neseniai atvykusių prieglobsčio prašytojų, pabėgėlių ir migrantų integracijai. Šiam tikslui pasiekti Vokietija įsipareigojo dėti daug pastangų, ypač profesinio švietimo ir mokymo srityje. Ateinančiais metais reikės išlaikyti pastangas visame švietimo sektoriuje;

(10) Vokietijos mokesčių sistema tebėra sudėtinga, mokesčių administravimo išlaidos yra didelės, o kelios įmonių apmokestinimo nuostatos gali būti kliūtis privačioms investicijoms. Nepaisant to, kad gerokai sumažintos įmonių kapitalo išlaidos, jos Vokietijoje vis dar yra vienos iš didžiausių ES 28. Jei įskaičiuojamas vietos prekybos mokestis (*Gewerbesteuer*) ir papildomas solidarumo mokestis, didžiausias įstatymais nustatytas pelno mokesčio tarifas 2016 m. buvo 30,2 %. Tai gerokai viršija nesvertinį Sąjungos vidurkį – 22,8 %. Sąjungos faktinis vidutinis mokesčio tarifas yra 28,2 %, palyginti su nesvertiniu 21,1 % vidurkiu. Įmonių apmokestinimo srityje įsiskolinimui palankus mokestinis iškraipymas 2016 m. buvo septintas pagal dydį Sąjungoje. Įsiskolinimui palankaus iškraipymo mastas panašus ir akcininkų lygmeniu. Tai ypač svarbu mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVĮ), kurių akcininkai paprastai yra šalies vidaus akcininkai. Sumažinus nuosavo kapitalo sąnaudas, galėtų didėti privačiosios investicijos ir stiprėti nepakankamai išvystyta Vokietijos rizikos kapitalo rinka. Kiti mokesčių sistemos aspektai, kurie galėtų iškreipti finansavimo ir investavimo sprendimus, yra ne pelno elementų įtraukimas į vietos prekybos mokesčio bazę, nuostolių perkėlimo galimybės apribojimai ir dėl mokesčių atsirandantys iškraipymai, lemiantys teisinės formos pasirinkimą. Papildomos nuostatos, kurios galėtų sumažinti mokesčių sistemos palankumą investicijoms, yra nusidėvėjimo tvarka, palūkanų norma, naudojama atskaitomiems pensijų atidėjiniams apskaičiuoti, kapitalo prieaugio apmokestinimas ir pinigų apskaita pridėtinės vertės mokesčio tikslais. Kaip sutarta vykdant federalinių fiskalinių santykių reformą, federalinei mokesčių administracijai būtų suteikti papildomi bendrieji ir IT funkciniai įgaliojimai, susiję su žemių mokesčių administracijomis, ir, jei ji tuos įgaliojimus vykdytų tinkamai, tai galėtų padėti sparčiau modernizuoti mokesčių administravimą;

(11) Vokietijoje išaugo rizikos kapitalo investicijos, tačiau pagal tarptautinius standartus rinka dar nepakankamai išvystyta. 2015 m. rizikos kapitalo investicijos sudarė apytikriai 0,03 % BVP, o tai yra šiek tiek daugiau už Sąjungos vidurkį, tačiau vis dar mažiau nei, pavyzdžiui, šiose valstybėse narėse: Suomijoje, Jungtinėje Karalystėje, Švedijoje, Airijoje ar Prancūzijoje, ir gerokai mažiau nei ne Sąjungos šalyse, pavyzdžiui, Izraelyje ir Jungtinėse Amerikos Valstijose. Visų pirma, Vokietijos rizikos kapitalo rinka, atrodo, negali užtikrinti didelių vėlesnio etapo investicijų. Todėl Federalinė Vyriausybė ėmėsi įvairių rizikos kapitalo investicijų rėmimo priemonių. Pavyzdžiui, ji supaprastino investicinių fondų apmokestinimą, pagerino nuostolių perkėlimo galimybes pagal pelno mokesčio sistemą ir išplėtė programą INVEST įtraukdama neformalius investuotojus;

(12) norint pereiti prie atsinaujinančiųjų išteklių energijos, reikia didelių investicijų į elektros energijos perdavimo ir paskirstymo tinklus. Tačiau planuojamos investicijos į šalies vidaus elektros energijos infrastruktūrą gerokai vėluoja. Iki 2016 m. pabaigos įgyvendinta tik apie 35 % didžiausios įtampos tinklo projektų, nurodytų 2009 m. Energetikos tinklo plėtros įstatyme, daugiausia dėl visuomenės pasipriešinimo. Iš 6 100 km elektros linijų, kurias pagal 2015 m. įsigaliojusiame Federalinį poreikių planavimo įstatyme iš viso numatyta pastatyti laikotarpiu iki 2024/2025 m., patvirtinta tik apie 6 %, o nutiesta tik 1 %;

(13) tebėra kliūčių, dėl kurių negalima visapusiškai naudotis skaitmeninimo teikiama nauda. Pavyzdžiui, Vokietija nepasiekė gerų rezultatų, kad užtikrintų galimybę naudotis didelės spartos ir itin didelės spartos plačiajuosčio ryšio prieiga, ypač gyvenvietėse ir kaimo vietovėse. Jauni vokiečiai kompiuteriais naudojasi palyginti mažai, o daugelyje mokyklų nėra plačiajuosčio ryšio prieigos. Skaitmeninių viešųjų paslaugų rezultatai taip pat žemesni už Sąjungos vidurkį. Atsilikimą skaitmeninimo srityje visų pirma turi įveikti MVĮ. Tik penktadalis MVĮ turi skaitmeninimo strategiją. Siekiant sustiprinti ir paspartinti MVĮ skaitmeninimą, įsteigtas MVĮ kompetencijos centrų tinklas, o platforma „Industrie 4.0“ suburia visus susijusius suinteresuotuosius subjektus. Nors įmonių investicijos į mokslinius tyrimus ir technologinę plėtrą (MTTP) didėja ir Vokietija priartėjo prie „Europoje 2020“ jai nustatyto MTTP intensyvumo tikslo, investicijų vis daugiau imasi didelės įmonės, o investuojančių MVĮ dalis mažėja. Be to, per ateinančius metus poveikį verslumui taip pat gali turėti gyventojų senėjimas;

(14) tebėra didelių reguliavimo kliūčių verslo paslaugų ir reglamentuojamųjų profesijų sektoriuje. Apribojimų taikoma daugiau nei vidutiniškai Sąjungoje, visų pirma architektams, inžinieriams, teisininkams ir apskaitininkams bei mokesčių patarėjams. Be to, šių profesijų keitimo lygis yra gerokai mažesnis už Sąjungos vidurkį, tai, panašu, rodo gana mažą profesinių paslaugų Vokietijoje dinamiką ir konkurenciją. Kliūtimis laikytini akcijų valdymo ir įmonės formos apribojimai architektams ir inžinieriams, taip pat įvairių disciplinų apribojimai architektams, inžinieriams ir teisininkams. Sumažinus šias kliūtis būtų galima padidinti konkurenciją, dėl kurios daugiau įmonių patektų į rinką ir tai būtų naudinga vartotojams dėl žemesnių kainų ir platesnio pasirinkimo. 2017 m. sausio mėn. priemonių, kuriomis būtų šalinamos kliūtys paslaugų rinkose, rinkinyje Komisija pateikė reformų rekomendacijų dėl profesinių paslaugų reglamentavimo;

(15) užimtumas toliau didėjo, o nedarbo lygis sumažėjo iki istoriškai žemo lygio. Tačiau užimtumo padidėjimą iš dalies nulėmė tai, kad padaugėjo ne visą darbo dieną dirbančių asmenų, ypač moterų, o bendri realiojo darbo užmokesčio augimo, kuris 2016 m. sulėtėjo, rodikliai tai tik iš dalies atspindėjo. Paskatos nedirbti antriesiems šeimoje uždirbantiems asmenims ir labai paplitęs darbas ne visą darbo dieną kliudo visapusiškai išnaudoti darbo rinkos potencialą. Siekiant padidinti moterų dalyvavimą darbo rinkoje labai svarbus svertas yra geresnis kokybiškų ir prieinamų visą dieną teikiamų vaikų priežiūros paslaugų teikimas, visos dienos mokyklos ir neseniai reformuota ilgalaikė priežiūra. Antrųjų šeimoje uždirbančių asmenų, daugeliu atvejų moterų, įsidarbinti ar didinti dirbamų valandų skaičių neskatina ir bendras susituokusių porų pajamų apmokestinimas ir nemokamas sveikatos priežiūros draudimas nedirbančiam sutuoktiniui. Be to, mažesnė sąsaja su darbo rinka atsiranda ir dėl didelio vyrų ir moterų darbo užmokesčio skirtumo, kuris 2015 m. sudarė 22 %, palyginti su Sąjungos vidurkiu – 16,3 %;

(16) nepaisant to, kad smulkių darbų šiek tiek sumažėjo, jie yra plačiai paplitę: 2016 m. rugsėjo mėn. smulkūs darbai buvo vienintelis darbas apytikriai 4,8 mln. žmonių. Laikinųjų darbuotojų skaičius nuo 2005 m. išaugo tris kartus – iki maždaug 1 mln. (beveik 3 % visų dirbančiųjų) 2016 m. birželio mėn. Numatoma, kad apsauga nuo galimo piktnaudžiavimo laikinu darbu ir laikino darbo sutartimis pagerės, tačiau pažangą reikia stebėti. Be to, darbo užmokesčio pagal terminuotąsias darbo sutartis atotrūkis, palyginti su užmokesčiu pagal neterminuotąsias sutartis, atrodo gana didelis;

(17) mažai uždirbančių darbuotojų mokesčių pleištas yra didelis, palyginti su kitomis valstybėmis narėmis, todėl sumažėja paskatų dirbti, grynasis darbo užmokestis ir vartojimo galimybių. Vokietija padidino minimalią gyventojų pajamų mokesčiu neapmokestinamą sumą, išmokas vaikui ir patikslino pajamų mokesčio laiptelius. Šios priemonės paprastai naudingos mažas ir vidutines pajamas gaunančioms gyventojų grupėms, tačiau bendras poveikis mokesčių pleištui bus ribotas. Nepaisant to, kad neseniai gerokai padidėjo realiosios disponuojamosios pajamos, darbo užmokesčio ir našumo pokyčiai ilgą laiką buvo skirtingi, dėl to susidarė didelis atotrūkis. Didesnis realiojo darbo užmokesčio augimas taip pat padėtų sumažinti didelius išorės disbalansus;

(18) Vokietija dėjo daug pastangų priimdama prieglobsčio prašytojus ir integruodama pabėgėlius ir kitus migrantus. Padėtis gali toliau gerėti, nes 2016 m. darbo ieškančių pabėgėlių skaičius padidėjo iki apytikriai 9 % visų darbo ieškančių asmenų. Migrantų kilmės asmenų, ypač moterų, integracija į darbo rinką tebėra svarbi problema, kuri, be kita ko, per švietimo sistemą taip pat kyla ir Vokietijoje gimusiems vaikams, kurių tėvai gimę už Sąjungos ribų;

(19) ne visi visuomenės nariai vienodai gavo naudos iš per pastaruosius penkerius metus įvykusių bendrų teigiamų ekonomikos ir darbo rinkos pokyčių. Tam tikrą laiką didėjusi pajamų nelygybė tik neseniai sumažėjo, o turtinė nelygybė tebėra viena didžiausių euro zonoje. Be to, geri darbo rinkos rezultatai nepadėjo sumažinti skurdo rizikos. Vyresnio amžiaus žmonių skurdo rizikos lygis yra didesnis už Sąjungos vidurkį, ir tikėtina, kad vyresnio amžiaus gyventojų, kuriems kyla skurdo rizika, per ateinančius metus padaugės. Taip pat numatoma, kad valstybinės pensijų sistemos pajamų pakeitimo norma toliau mažės. Tačiau tam, kad būtų visiškai kompensuotas pirmosios pakopos pajamų pakeitimo normos sumažėjimas visiems, dalyvavimo antrojoje arba trečiojoje pensijų sistemos pakopose rodikliai yra per maži. Jei jos nebus galima kompensuoti, numatoma, kad pensijų adekvatumas mažės. Kol kas neaišku, ar naujausi pasiūlymai didinti paskatas vėliau išeiti į pensiją (*Flexi-Rente*) bus efektyvūs neutralizuojant 2014 m. pradėtas taikyti paskatas išeiti į pensiją anksčiau;

(20) atsižvelgdama į 2017 m. Europos semestrą, Komisija atliko išsamią Vokietijos ekonominės politikos analizę ir ją paskelbė 2017 m. šalies ataskaitoje. Be to, ji įvertino 2017 m. stabilumo programą, 2017 m. nacionalinę reformų programą, taip pat veiksmus, kurių Vokietija ėmėsi atsižvelgdama į ankstesniais metais jai skirtas rekomendacijas. Komisija įvertino ne tik jų svarbą tvariai fiskalinei ir socialinei bei ekonominei Vokietijos politikai, bet ir tai, kaip jie atitinka Sąjungos taisykles ir gaires, nes bendrą Sąjungos ekonomikos valdymą būtina stiprinti Sąjungos lygio priemonėmis prisidedant prie būsimų nacionalinių sprendimų;

(21) atsižvelgdama į šį vertinimą, Taryba išnagrinėjo 2017 m. stabilumo programą ir laikosi nuomonės ([1]), kad Vokietijai turėtų pavykti laikytis Stabilumo ir augimo pakto;

(22) atsižvelgdama į Komisijos nuodugnios apžvalgos ir šio vertinimo rezultatus, Taryba išnagrinėjo 2017 m. nacionalinę reformų programą ir 2017 m. stabilumo programą. Jos rekomendacijos pagal Reglamento (ES) Nr. 1176/2011 6 straipsnį pateiktos toliau išdėstytose 1 ir 2 rekomendacijose,

REKOMENDUOJA Vokietijai 2017–2018 m. imtis šių veiksmų:

1. Laikantis vidutinės trukmės tikslo naudotis fiskaline ir struktūrine politika, kad būtų skatinamas potencialus ekonomikos augimas ir vidaus paklausa, taip pat siekti nuolat didėjančių investicijų. Paspartinti viešąsias investicijas visais valdžios lygmenimis, ypač švietimo, mokslinių tyrimų ir inovacijų srityse ir spręsti gebėjimų ir planavimo apribojimų, taikomų investicijoms į infrastruktūrą, klausimą. Toliau gerinti mokesčių sistemos veiksmingumą ir didinti jos palankumą investicijoms. Skatinti verslo paslaugų ir reglamentuojamųjų profesijų konkurenciją.

2. Didinti paskatas dirbti antriesiems šeimoje uždirbantiems asmenims ir lengvinti perėjimą prie standartinio darbo. Mažinti mažai uždirbančių darbuotojų mokesčių pleištą. Sudaryti sąlygas skatinti spartesnį realiojo darbo užmokesčio augimą, atsižvelgiant į socialinių partnerių vaidmenį.

Priimta Briuselyje 2017 m. liepos 11 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

T. TÕNISTE

([1]) Pagal Reglamento (EB) Nr. 1466/97 5 straipsnio 2 dalį.